

Karkó Ádám

A gödörből

Amit a szem lát - csupán egy laptop
a testtel szemben; balra egy gyertya
ég; jobbra a telefon hangosan vijjog;
a láb között, most csak egy üveg bor
áll; az ablakon kínaiak mosolyognak
be; a szem sarkából látni, hogy anya
hív; a derék elkezd fájni - ezt okozza
az egész napos görnyedés; a szem is
homályosan lát már; a kedves elé húz-
za a széket, s őt nézi hajnalig, majd
elfárad, utána végleg lehunyja magát.

Hallgatás

Ő azt mondta,
kiírni más, mint megírni.
A szavakat kivágni, s újra ültetni,
megtörni egy mondatot
ott, ahol félsz megtörni,
s ez a félsz elszárad egyszer,
aztán újra csírázik.

Ő azt mondta,
kiírni más, mint megírni.
Keresni a valakit, aki nem mond
semmit, s a semmit is elültetni -
vagy a saját hangodat megtalálni,
és létezni csak, hangtalanul.

Karkó Ádám 1997, Esztergom. Békéscsabán érettségizett, magát békéscsabainak vallja, viszont élt Táton, Gyulán, Tatabányán, most Budapesten él. Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem magyar-történelem tanár szakos hallgatója. 2013 óta ír verseket, valamint manapság rövid novellákat is.

Ő azt mondta,
kiírni más, mint megírni.
A nap lemenőben volt, de ma
feljött, mikor még fénylett
a horizont vége.
Csend volt, mégis beszéltünk,
s a szavak újra nőttek.

Papp Oszkár illusztrációja Krúdy Gyula *Tótágas* című kötetéhez